

సత్యవ్రతి శతకము

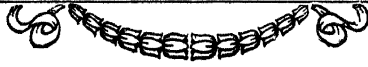

గ్రంథ కర్త:

భాగవతుల లక్ష్మీనారాయణశాస్త్రి.

శ్రీరామానుజ విలాస ముద్రాక్షరశాల,
విజయనగరము.

భాగవతుల లక్ష్మీనారాయణ శాస్త్రి.

జననము — 19-12-1839.

గ్రంథకర్త.

నిర్యాణము — 30-3-1922

AMBITION.

As a Sanskrit Pandit of the Maharajah's College, Vizayanagram and as the author of "Sanshipta Ramacharitam" 'Sreerama Vijayam' and other Sanskrit works, Bhagavatula Lakshminarayana Sastri Garu is already known as one of the greatest Pandits in the country, and he needs no introduction now. True fact is that this "Satyavratī Satakam" in Telugu Verse was the outcome of a literary competition then started by Maharaja Sri Ananda Gajapati Raj of Vizianagram. It is therefore hoped that this book will attract the attention of the modern critics who may desire to sketch out and allocate the positions of the several competitors who entered the gallery. This is the only ambition in placing the book before the Andhras besides the practical usefulness of the work.

2. Thanks to the friendly assistance of Mr. G. Baboorow and the earnestness of "Sree Ramanujā Vilas Press" of Vizianagram. This book could be published after a lapse of over 40 years as a token of regard by the author's dutiful son.

Chatrapur, }
28-8-29. }

B. Lingamurty.

ప్రీతి క.

శ్రీ విజయనగర సంస్థానాధీశ్వరుండును, మహాపండిత గోప్తీనిత్యనిరతుండును, సకలకళాధురీణుండును, నూతనకవికవి తాపకరిపాకరిసజ్జుండును, నగు శ్రీమదానందగజపతిసార్వభౌముండు తనతోల్లంఠివారిఁబోలి పండితాదరణేయుండైయుండె. అట్టిభూపతులఁ దద్వత్సభలో ననేకవిద్వాంసులు కూడియుండ నొక్క దినంబున శ్రీమదానందగజపతిసార్వభౌముం డిష్టాలాపంబులాడుచు “సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్” అనుసమస్యను దెల్పి యీమొకటంబున నొకశతకమును రచించవలసినదిగా పండితులకెల్లరకు నాజ్ఞానొసంగిరి. భూపతుల మనోరథము చెల్లించుటసాధ్యమనియు, నందువలన నిష్టసిద్ధియుఁగూడ గలుగుననియు, ధైర్యముగలమహాపండితులెల్లరును తమతమవిద్వాన్వైఖ్యణ్యగోచరంబుగను సమస్యాన గుణ్యాంబుగను శతకములననేకములవ్రాసిరిని తెలియపచ్చెడిని. మరియు ప్రౌఢులగు మహాపండితులనిజప్రజ్ఞావిశేషముల స్వకృతటిప్పణములమునఁదక్క పరిశీలించుట యసమంజసమని యోచించుటచేఁ గవితాత్పర్య నిరూపణంబగు టిప్పణంబుగూడ సంగ్రహంబుగ నుపనిబద్ధంబయ్యె. ఈసందర్భంబున శ్రీవిజయనగరమహారాజువారి కళాశాలలో సంస్కృతపండితులు, నస్మద్విత్తులునగు శ్రీభాగవతుల లక్ష్మీనారాయణశాస్త్రిగారిచేఁగూడసీశతకము చెప్పఁబడియె. కాని, యాశతకముల భూపతులయాస్థానముంజేరి పరీక్షింపఁబడక పూర్వమె, కృతినాయకులుకాలవశేషమునఁజిక్కికీర్తిశేషులైరి.

ఈ గ్రంథము సుమారు నలువదివత్సరంబుల క్రిందట విరచితంబయ్యె నిప్పుడు ప్రచురింపఁబడియె.

విజయనగరము.

20—31—29.

భాగవతులలింగమూర్తి.

క. వాణీ వీణావిలస

త్వాణీ ఘ్రాణజిత గంధఫలి భారతి బ్ర

హ్మణీ హరిమధ్యమ క

శ్యాణీ మద్రసన తుదమెలంగుము కరుణన్.

మ. కనకాహార్యశరాస రాసభవిపత్నాజిహ్మాగా జిహ్మాగా
వనిపస్ఫారగుణా గుణాకర కరవ్రాతాధరీపూత పూ
తన యాదిత్యముఖగ్రహ గ్రహపతీం ద్వర్చిష్మదుస్రాంచితా
నన నాభీకుసుమా సుమాంబకవపుర్నాశంకరా శంకరా.

శ్రీ రస్తు.

సత్యవ్రతి శతక ప్రారంభము.

క. శ్రీతజన రక్షణ నిత్య
వ్రత దీక్షాతత్పరులగు వారాహీ శ్రీ
పతి వాణీపతుల కృపన్
సతతము సంతనమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.

1

—• టిప్పణ ప్రారంభము. •—

క. గణపతి చరణంబులకున్
బ్రీణమిల్లుచు సత్యశతక ఘణితికినై టి
ప్పణమొనరించెదను, సుధీ
మణులార! వినుండు! దీని మన్నించి కృపన్.

కవిసార్వభౌముండగు మయూరునిచే విరచితంబగు సూర్యశతకంబునుంబోలి యీసత్యవ్రతిశతకంబును గావ్యంబగుటంజేసి “మంగళాదీని మంగళమధ్యాని మంగళాంతాని” యను భాష్యకారవచనమునుంబట్టి “ఆశీర్వామస్మియావస్తు నిదేశోవాపితస్మృఖమ్మ”ను నాలంకారిక వచనమునుంబట్టియుఁ గృతి కర్తృకృతినాయకులకు శ్రేయస్సాధనంబగు నిష్ఠ దేవతాప్రార్థన రూపంబగు మంగళమాచరింపఁబడుచున్నది. ‘శ్రీతజన రక్షణ’ యని ఆశ్రీతజనుల రక్షణమే నిత్యవ్రతముగాఁగలిగిన శాశ్వతి

లక్ష్మీపతి సరస్వతీపతుల కరుణచేతన సత్యవ్రతనుకు నెల్లపుడు సంతోష ముపొంగుఁగావుతఁచుని యర్థము. ఇచ్చటఁ గృతి నాయకుండగు శ్రీమదానందగజపతిమహారాజు సత్యవ్రతిత్వ రూప సామాన్యధర్మముచే నిర్దేశింపఁబడెను గావున పర్యా యోక్తాలంకారము నెఱుంగునది. “పర్యామోక్తంతు గమ్య స్యవచో భంగ్యంతరాశ్రియం” అని తల్లక్షణము. తెనుఁగు ప్రబంధములయందు మొదట శ్రీకారముంచుట సంప్రదాయ సిద్ధంబయిన నిచ్చట సమస్యన సారంబునంబట్టి పాఠసపూర్వ్యా క్షరము దీర్ఘముగానుఁడుటకు శిక్షముకానందున శ్రీకార ముంచఁబడినది. ఇంతియకాక యిది నకలజనశ్లాఘనీయంబును మంగళములకుఁగూడ మంగళంబునగు సత్యవ్రతంసయగుటం జేసి వర్ణగణాదిశుద్ధి యత్యంతావశక్యంబుకాదు. మఱియును సమస్యగతంబగు “సత్యవ్రతి”యనఁచోటున “నకర్మధారయా న్నత్వధీయో ఒహవీహిశ్చేత్తదర్థప్రతిపత్తైః” అను భాష్య కారవచనమునబట్టి దూషణోద్ఘాటనంబు. కృష్ణసర్పవాసోన్మల్లి కః” అను భాష్యకారప్రయోగమునబట్టి శశివిమాణకల్పంబని యెఱుంగునది. కావున సర్వంబు ననవద్యము.

క. అతిదుష్టైశ్చ యా సంభా

విత విఘ్నైశ్చరంప రావివిధ విస్ఫురైః

ప్రతిపత్తైః క్షితిపకృష్ట

సతతము సంతసమెనఁగు సత్యవ్రతికిన్.

2

మఱియు మంగళాంతరము చేయఁబడుచున్నది. అతిదుష్టైశ్చ యని తెలిసికొనుటకుశక్యముకానట్లయు నూహించుటకుఁగూడ

న సాధ్యమగు విఘ్నపరంపరల స్ఫురణములకు నివర్తకకండగల మహాపురుషుని దయచేతను సత్యవ్రతమునకు సంతసమెసంగునని యర్థము. ఇచ్చట విఘ్ననివర్తకత్వరూప సామాన్యధర్మము చేతను గణాధిపతి హయగ్రీవాదులు కవితాత్పర్య గోచరులగు చున్నారు. ఇంక సీపద్యార్థము కృతినాయకునింగూడ నవగ హించుచున్నది.

క. వెతుకుచు హేతువు నుపమను

యుతముగ ననువాదతుల్య యోగితలందాఁ

గొతుకకయతికెడు కవికిఁ

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిఁ.

౩

సమస్యార్థముతో సందర్భించుటకు నుపయోగించెడు కొన్నిరీతులు తెలియఁజేయఁబడుచున్నవి. వెతుకుచు హేతువునని కారణమును ఉపమానమును అనువాదమును గుణోత్కృష్ట సమీకరణరూప తుల్యయోగితాలంకారమును ఇంక ప్రిశ్నోత్తరభావమును నూహించుచుసమస్యపూరణముఁజేయు కవికిని సత్యవ్రతికిని సతతము సంతసమెసంగునని యర్థము. శబ్దానువాదము, అర్థానువాదము, ఉభయానువాదము, అని యనువాదము మూడు తెఱంగులుగా నుండును. హేతురూప మాదు లచ్చటచ్చట దిఙ్మాత్రముగాఁ గనుపర్చబడును.

క. కృతీసాధ్య తేజకర్త

వ్యతేష్ట సాధనతలఁ దెలియఁగ మొదలిడినే

రుతునని ముగించుకవికి

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికి 4

తనప్రియత్నమునకు సాధ్యమనియు, రచియించు కృమి
విట్టిదనియు, నిష్ప్రసిద్ధికలుగుననియుఁ దెలియఁగా నారంభించి స
మాప్తిని బొందించెడు కవికిని సత్యవ్రతునకును సంతసమెసంగు
నని యర్థము. ఇచ్చట కృతిసాధ్యతాజ్ఞానము, ఇష్టసాధనతా
జ్ఞానము, ఈరెండును ప్రవృత్తిజనకములనియు, ఇతి కర్తవ్యతా
జ్ఞానము గ్రంథసమాప్తి జనకంబనియు నెఱుంగునది.

క. అతుల ప్రౌఢనవీనక

వితారసజ్ఞులు మొదలిడి వీడక తుదకుం

గృతి బరికించిన కవికి

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికి 5

మిక్కిల ప్రౌఢులగు నూతనకవితారసజ్ఞులు కృతినిజూడ
నారంభించి వదలక తుదముట్టంజూచిన నాకవికిని సత్యవ్రతి
కిని సతతము సంతసమెసంగునని యర్థము. ఇచ్చటను, తుల్య
యోగితారీతిని సర్థసందర్భము నూహింపవలయును.

క. రుతిపరుషమయి సరళముగ

నుతభావముగనిన ప్రాసనునిడి సమస్యా

గతిని సరసులనిరెటులన

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికి 6

శబ్దస్వభావముచేతను పరుషమయినను సరళముగాన్
ఋజుభావముగాను శ్లాఘనీయంబగు ప్రాసాత్మకము నునిచి

రసికులు సమస్యారూపముగా “సతతముసంతసమైనంగు సత్య
ప్రతికిన్” అనిపలికిరనియర్థము. ఇచ్చట విరోధాభాసాలంకా
రము నూహింపవలయును, క-చ-ట-త-ప-లు పరుషములు.
గ-జ-డ-ద-బ-లు సరళములు. అనుతెనుఁగు వ్యాకరణ సంకే
తమునుబట్టి విరోధము స్ఫురించుచున్నది. సరళ శబ్దమునకు
ఋజుభావము గానని యర్థము చెప్పుటచేతను విరోధపరిహా
రము నూహింపవలయును. “అభాసత్వే విరోధస్య విరోధా
భాస ఇష్యతే” అనిలక్షణము. ఇంకను సరళముగను, తభా
వము, అని పదవిభాగముచేసి త-కారభావము అని అర్థము చె
ప్పినఁ జనుత్కారాంతరము గానంబడును. అట్లయిన నిచట
ద్రుతప్రతికమున కనంతరము తకారముండుట చేతను దకా
గాదేశమురాఁగా ప్రాసభంగము కానంబడుటయేకాక, ప్రధ
మోక్తార్థమునకుంగూడ భంగమున్నది కాన, తిక్కనసోమ
యాజి యుద్యోగపర్వమునఁ బ్రధమాశ్వాసమునందొక పద్య
ములో త-కారమునకు ద-కారాదేశము మానివేయునటుల
నిచటను మానివేసినయెడల సర్థద్యయమునకును బాధకము
లేదు. తిక్కనసోమయాజి కృతంబగు పద్యమిచ్చట వ్రాయఁ
బడుచున్నది. పరిశీలింపుడు:—

“చ. ధృతరాష్ట్రుండును బుత్రులున్వనముకుం

తీ నందనల్ సింహముల్

మతినూహింపనసింహమైన వనముల్

మర్దింతు రెందున్వనా

వృతవృత్తంబులుగానిసింహములకు
 న్వేగంబ చేటొందుగా
 నతగంబొందుట కార్యమియు భయమున్
 సంతృప్తిమెనున్కిన్॥”

ఇందు నాలుగవ పాదంబున దుగ్రీతరాహిత్యము గానంబడుచున్నది. మొదటియర్థమునకును, పద్యమునకును, ఏవిధమయిన బాధకము లేకపోయినను, రెండవయర్థమును విద్యత్కవి సమ్మతమయినయెడల బంగారునకు వెలిగారమద్దిన యటుల నుండునని యీశాఖా చంక్రమణము నంగీకరించుట యనియెఱుంగునది.

క. హితులు తరింప సుహృత్సం
 మితముగ మహితులు సమస్యమిషచే బరికిం
 చి తగంబలికిరి యెటులన
 “సతతము సంతసమెనంగు సత్యవ్రతికిన్.” 7.

పూజనీయులగు మహాత్ములు తమ హితులు సత్యవ్రతశంసఁ జేయుటచేతను దరింతురుగాక యనిసమస్య మిషచేతను సుహృత్సమ్మితమ గా “సతతము సంతసమెనంగు సత్యవ్రతికిన్” అనిపలికిరి అని తాత్పర్యము. ప్రభుసమ్మితము, సుహృత్సమ్మితము, కాంతాసమ్మితము, అని యుపదేశము మూఁడు విధములుగానున్నది. అందులోప్రభుసమ్మితములు వేదములు, సుహృత్సమ్మితములు పురాణములు, కాంతాసమ్మితములు

కావ్యములు, అని చెప్పబడును. ఇచట “సుహృత్సమితముగ” నని కేవలార్థప్రధానముగాఁ జెప్పుటచేతను కేవలార్థానువాదము. మీదిపద్యములో “ప్రాసనునిడి” యని కేవల శబ్దప్రధానముగా చెప్పుటచేతను కేవలశబ్దానువాదమని యెఱుంగునది. సమస్యాకల్పకులను ప్రకారాంతరముగాఁ జెప్పుటచేపర్యా యోక్తాలంకారమనియుఁ దెలియ వలయును. పూర్వశ్లోకము నకునీపద్యమునకును నై చిత్ర్యవిశేషమునుబట్టి చాలభేదము న్నందున పౌనరుక్త్యాశంక పుట్టఁగూడదు.

క. అతి చాతురీ ఫణిత సూ

స్మృత సుసమస్యాచ్ఛలమున కృపతో సౌజ

స్మృత నిధులండ్రది యెటులన

“సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్”. 8.

అధికమగు చాతుర్యముచేతను రచియింపఁబడిన సమస్య నెపము చేతను సత్యవంతులగు సుజనులు “సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్” అని యుచ్చరించిరి. అని యర్థము. సౌజనీ + ఋత = సౌజన్యత అని సమాసగత పదద్వయ సంధి నెఱుంగునది. “సమస్యాచ్ఛలమున” ననుటచేతను కేవలార్థానువాదము. కైతావాపహ్నావాలంకారము.

క. అతి మృదుల సులభతర పం

డిత పామరజన సుకర వరిత సుసమస్యా

విశేషణ నిపుణు లిటులనిరి

“సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.” 9.

మిక్కిలి మృదువయు పండిత పామరజన సుకరంబగు నీ సమస్యను సమస్యనిచ్చుటయందు చాతుర్యము కలవారు పలికి రని తాత్పర్యము. “సుకర” అనుస్థలమందు అర్థసౌకర్యమును శబ్దసౌకర్యమునుగూడ వివక్షితంబగుటంజేసి శబ్దార్థోభయ నువాదమనియు సమస్యాకారులయొక్క అసాధారణ నామధేయమునుజెప్పక ప్రకాశాంతముగాఁ జెప్పుటచేతను పర్యా యోక్తాలంకారము.

క. అశ్రుకూతః సన్యసంప

చ్చిత్రబహుళ సువర్ణపూర్ణసింధ్వవధి మహీ

పతికిన్ శ్రోత్రియమునికిన్

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్. 10.

అధికమయిన సన్యసంపత్తితోను, ధనసంపత్తితోను, నిండియున్న సాగరావధి భూమండలమునకు సధిపతియగు చక్రవర్తికిని శ్రోత్రియమునికిని, సత్యవ్రతికిని ఆనందముహ్వాం గునని తాత్పర్యము. తైత్తిరీయోపనిషత్తు (అగు నారాయణ ప్రశ్నము) నందు మానుషానందమును గురించి చెప్పినయర్థ మిది. తుల్యయోగితా లంకారము. “గుణోత్కృష్టైస్సమీ ష్టత్య వచోన్యాతు తుల్యయోగితా” అని లక్షణము.

క. ప్రతివస్తు వివేచన ధి

కృత సామ్రాజ్యశ్రీ తీవ్రకేవల వైరా
గ్యతినితా శేషధికిన్

సతతము సంతసమెనంగు సత్యవ్రతికిన్.

11

ప్రతివస్తువును బాగుగ పరిశీలించుట చేతను సామ్రాజ్య సంపదనుగూడ తిరిస్కరించెడు తీవ్రవైరాగ్యమును తితిక్షుయునుంగలవానికిని సత్యవ్రతికిని సతతము సంతసమెనంగునని తాత్పర్యము. తుల్యయోగితాలంకారము. లక్షణము పూర్వపద్యమందలి టిప్పణమందు వ్రాయఁబడినది.

క. మితి మానమే యభేద

త్రితయవిదూర పరిపూర్ణతేజ స్సాక్షాత్

త్కృతిహత విక్షేపునకున్

సతతము సంతసమెనంగు సత్యవ్రతికిన్.

12

జ్ఞాత్వజ్ఞేయజ్ఞానరూప త్రిపుటీశూన్యంబగు పరిపూర్ణాబహుజ్ఞానముచేతను జీవన్ముక్తునికి సత్యవ్రతికిని సతతము సంతసమెనంగునని తాత్పర్యము. విక్షేపక్షతి చెప్పుటచేతను తత్పూర్వ భాన్యావరణక్షత్యాక్షేప సిద్ధమనియుజీవన్ముక్తునికి దేహాదిభానము కలిగియున్నను దగ్ధపటన్యాయమున నసద్రూపము గనుక విక్షేపక్షతి కలుగుననియు నెఱుంగునది.

క. ప్రతిసర్గ సర్గకోటి

కృతినిష్ఠాతాఖలేశ కృష్ణార్థాంగో

త్రితరీధాకాంశ కృపన్

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.

13.

కోటులకొలది సృష్టిసంహారము లను జేసెడు శ్రీకృష్ణ దేవుని వామాంగమునం బుట్టిన రాధాదేవి రమ్యకృపచేతను సత్యవ్రతునకు సంతసమెసంగునని తాత్పర్యము. ఇచట రాధా కాంతునియొక్క కృపన్, రాధయొక్క కాంతకృపన్, రాధా కాంతునియొక్క కృపన్ అని మూడువిధములుగాను నిర్బాధకముగాఁ జెప్పవచ్చును. “కృష్ణార్ధాంగ గోత్థిత” యని బ్రహ్మవైవర్తమునుబట్టి చెప్పఁబడినది.

క. ద్రుతివిస్ఫురిత యతి ప్లా

స తులిత రచనావిశేష సహిత ప్రతిభా

చిత తదుచిత చాతురికిన్

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.

14

శీఘ్రుతిరంబగు యతిప్లాస స్ఫురణము నకు సమాన మయిన రచనావిశేషమును ప్రతిభయును తెగినంతచాతుర్యమును గలిగినవారికిని సత్యవ్రతికిని సంతసమెసంగునని తాత్పర్యము.

క. నుత గీతామృతపాన సు

హితాంతరంగ రతిసుప్రహిత వైరాగ్యో

ద్భుత దుర్భీమంతునకున్

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.

15.

భగవద్గీతా తారహస్యము తెలియుటచేతఁగలిగిన యాత్మ
రతివైరాగ్యములచేతను దొలఁగింపఁబడిన చెడుబుద్ధియు దాని
వలన కలిగిన యపరాధములును గలవానికిని సత్యవ్రతునకును
సతతము సంతసమెసంగునని తాత్పర్యము.

క. వితర్కికృతాధా మాతా

శతలాఘవ లబ్ధశబ్దశాస్త్రజ్ఞ శతా

యితపుత్ర మహోత్సవగతి

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.

16.

వైయాకరణునకు అర్థమాతా శతలాఘవము చేతను
బుత్త్రమహోత్సవశత సద్మహోత్సవము కలిగినయటుల సత్యవ్ర
తికి సతతము సంతసమెసంగునని తాత్పర్యము. “అర్థమాత్రా
లాఘవం పుత్రోత్సవం మన్యంతే వైయాకరణాః” అను నీపరి
భాషనుబట్టి యిటులజెప్పబడియెను.

క. కితవ వాితా లాపో

దిత మిథ్యాదోషజాల దీదాంసాన

ద్వితదీహ దీక్షితునకు

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.

17.

దుర్జనులచేత నాపాదింపఁబడిన మిథ్యా దోషములను
నివారించెడు దీక్షకలిగిన పురుషధౌరేయునకును సత్యవ్రతికిని
సతతము సంతసమెసంగునని తాత్పర్యము.

క. కృత కేతర కులశీల

వృతపూజిత రుచిరుచిరసువర్ణా ప్రతిమా

ప్రతిమననోఘా పతికిన్

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.

18.

సత్యమయిన కులవృతము చేతను శీలవృతము చేతను పూజితరూపగునట్టియు “రుచి” కాంతిచేతను పురుషుని యొక్క అనఁగా వరునియొక్క అభిలాషను బట్టియు మనోహరమయినదనియును సువర్ణప్రతిమకు సమానమయినక్రొత్తపెండ్లి కూతురు మగచికిని సత్యవ్రతికిని సతతము సంతసమెసంగునని పద్యార్థము, పెండ్లికంటె వేరుకలేదను నైతిహ్యమును బట్టి చెప్పబడియె.

క. రతిమాత్రాఫలక కులటా

కృతకతరవిలాసవేష కృత్రిమకిలికిం

చితవంచితేతరమతికి

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.

19.

సంభోగమాత్రా ఫలకమగు కులటాజనముయొక్క కృత్రిమ విలాసవేష కిలికించితములచేతను వంచితరూపకాని పురుషునికిని సత్యవ్రతునగును సంతసమెసంగునని యర్థము.

క. స్వతిన్లు స్పృశన విధ్వం

సితపాతకిసంగజాత చిరపాతక జ

హ్నుతనూజా కృతనుతిచే

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.

20.

సత్యవంతునియొక్క శరీరస్పర్శముచేతను సశింపజేయఁ
బడిన పాపాత్ముల సంపర్కముచేతను చిరకాలమునుండికలిగిన
పాతకములు కల గంగానదీచేతఁ జేయంబడిన స్తుతిచేతను సత్య
వ్రతికి సతతము సంతసమెసంగునని యర్థము. అనఁగా పాపా
త్ములందఱును గంగలోమునుంగుటచేతను వారిపాపములు తొ
లగిపోయి గంగను జేరియుండగా నాగంగాపాపములు సత్యవ్రతి
గంగలోమునుంగుటచేతను సశించుచున్నవనియు, అందుచేతను
గంగ సత్యవ్రతీని స్తుతిజేయగా సత్యవ్రతి సంతసించుచునని
తాత్పర్యము. అతిశయోక్త్యలంకారముచేతను సత్యవ్రతీమహి
మాతిశయరూప వస్తుధ్వనియని యెఱుంగునది

క. సతతము సత్యవ్రతుఁగని

మతిసరిగా గరిమపథనిమగమా ధనిసా

గతిదివిజులు దివిఁబాడఁగ

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.

21

పుష్పఫల దర్పణాదులవలె నృత్తగీతవీణామృదంగాదు
లును స్వరూపముచేతను నామమాత్రముచేతను మంగళప్రద
ములగుటంజేసి గ్రంథమధ్యమున మంగళార్థముగాను సత్య
వ్రతుని మహిమను గొనియాడుచు రెండు పద్యములచేతను
గీతనృత్యములు చెప్పఁబడుచున్నవి. “సతతము” అని “రిత
ధిమి” అనియు గంధర్వాగి దేవయోనులు సత్యవ్రతునిజూచి
“సరిగ గరిమపథనిమగమాధనిసా” యని షడ్జాదిస్వర విన్యాస

మును తాళకా రాద్యనుగుణముగాఁ గల్పించుచుఁ బాడుచుం
డఁగా నాసత్యవ్రతికి సంతసమెసంగునని యర్థము. దేవతలు
కూడ సత్యవ్రతుని గొనియాడుదురని తాత్పర్యము. ఇంతియ
కాక ప్రకృతస్వరవిన్యాసమునందుఁ ప్రకృతార్థోపయోగియగు
సర్థముకూడ కవివివక్షితంబయి యున్నది. యెటులనిన, మఱిన్-
సరిగాన్—గరిమపథనిమగమాధనిసాగతి దివిజులు— అని పదివి
భాగము. మనసునందు సరిగాఁబాడఁగన్ అని క్రియతో సం
బంధము. గౌరవమును కాపాడకొనెడు ధనవంతులును బంధ
నమును బొందిన లక్ష్మీదేవితను ధనవంతులున, ఆగతితోఁ
గూడుకొనియున్నవారును అగు దివిజులు అని సమానార్థము.
తక్కినది సమానము. “మఃపుంసిబంధనెపింగ పింగభాస్వివర్ష
యోః” అని నానార్థరత్నమాలయందు నేకాక్షర కాండము
నందుఁ జెప్పఁబడియున్నది. బంధనమును బొందిన లక్ష్మీకల
వారు, అనగా స్థిరసంపదకలవారని తాత్పర్యము.

క. “రితధమితక ర్ఘోదంధిమి

తతకుందరి యెణుతకిణతదాం ధణతకిణాం

ధితదింధిమి” యని యాడఁగ

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.

22.

నిరర్థకమలయినను తాళకాల బోధకము లగుటచేతను
సార్థకములగు “రితధిమి” మొదలగు నీశబ్దములను చ్చరిం
చుచు దివిజులు దివినాడుచుండఁగా సత్యవ్రతికి సంతసమెసంగు

నని తాత్పర్యము. లేక సత్యవ్రాజియేతాను అడుచురిడునటుల
తనకు సంతసమెనంగునని తాత్పర్యము. ఈపక్షమందు పూర్వ
పద్యమునుండి కర్తృ పదాక్షేపము చేయనక్కరలేదు. సత్య
వ్రాజిపదమునకు విభక్తివిపరీణామము సూత్రమయి యున్నది.
సత్యముచేత నాసందాతిశయమును దానిచేతను సత్యమహి
మమును దానిచేతను సత్యవ్రాజి కృతార్థతయు నీరీతిగా ధ్వని
పరంపర చూపింపవలయును.

క. అభిదూరతరా పునరా

గతి సత్సత్యాతివాహిక పురుషధుర్యా

యిమహిత సత్యమహిమన్

శతతమ సంతసమెనంగు సత్యప్రతికిన్.

23

మిక్కిలి దూరముగానుండెడునుపునరానృత్తి రహిత
యనకు సత్యలోకమునకు తీసికొనిపోయెడు అతివాహిక పురు
షునివలె నాచరించుచున్న సత్యముయొక్క మహిమచేతను
సత్యవ్రాజికి సంతసమెనంగుననియర్థము. దహరాద్భుతాసనా
పదాలును, నిష్కామకిర్మ నిరతులను నగు పుణ్యపురుషులు
అర్చిరాదిమార్గమునుబొంది సత్యలోకమునకుఁ బోవునపుడు
అతివాహికపురుషుఁడు వారినిసత్యలోకమునకుఁ గొనిపోవునని
ఛాందోగ్యోపనిషత్తునందుఁ జెప్పబడియున్నది. అటులనేసత్య
ము సత్యవ్రాజిని సత్యలోకమునకుఁ దీసికొని పోవునని తాత్ప
ర్యము. “ఆదిత్యాచ్చంద్రిమసం చంద్రిమసోవైద్యుతం తత్పు

రుషోఽమూనవస్స పురాస్పృహ్నా గమయత్యేష దేవయానః
పంథా ఇతి" అని ప్రకృత్యోపయోగియగు ఛాందోగ్య వాక్య
మిదియని యెఱుంగునది. దీనియందుఁ జెప్పబడిన . వైద్యుత
పురుషుడే ఆతివాహికుడని చెప్పబడును.

క. శ్రుతి జడవిధి విస్మృతి ను

త్తత గమనప్రాక్తన స్వతంత్రీవార్తా

యితమహిత సత్యమహిమన్

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.

24.

వేదము చదువుటచేతను మందుండగు బ్రహ్మ దేవుని
విస్మృతిని బోగొట్టుటకు, దాన బయలుదేరుటకు ముందు సం
పాదించిన తంత్రీవార్తవలె నాచరించుచున్న పూజనీయుమగు
సత్యముయొక్క మహిమచేతను సత్యవ్రతికి సంతసమెసంగు
నని యర్థము. లోకములో కొందరు తాముబయలుదేరుటకు
ముందు తెలిగ్రాఫ్ పంపుదురు. దానింబట్టి వారు వీరి రాక
కు నిరీక్షించుచు జాగ్రత్తతోనుండుదురు. అటులనే సత్యవ్రతి
యొక్క సత్యప్రఖ్యాతినిబట్టి బ్రహ్మయును జాగ్రత్తతోనుండు
నని తాత్పర్యము.

క. సుతయావ దూధ్నలోక

ప్రతిహారక పాటఫలక పాటనపటు సూ

న్యత వాఙ్మనస కృత్తిలన్

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.

25

నుతిపాత్రాంబులగు నూర్ధ్వలోకంబులయొక్క చ్చారములయొక్క తలుపుచక్కలను బగులంగొట్టుటకు సామర్థ్యము కల సత్యముతోఁగూడుకొనియున్న వాక్కుచేతను, మనస్సు చేతను, క్రియచేతను, సత్యవ్రతి సంతసించునని యర్థము. మనోవాక్కాయమలచేతను సత్యముకలవారు ఊర్ధ్వలోకములకు వెళ్లునపు డేవిధమయిన ప్రతిబంధకములును లేవని తాత్పర్యము. శబ్దక్రియముకంటె సర్థక్రియము బలవత్తర మగుటంజేసి మానసపరము ముందుండకపోయినను కొంతలేదని తెలియునది. అతిశయోక్త్యలంకారము.

క. స్తుతపుణ్యలోక విహృతి

స్వతంత్రకవిధూమధూమ శకటాయిత సూ

మృతవాజ్ఞానస కృతులన్

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.

26

స్తోత్రాహంబులగు పుణ్యలోకములయందు విహరించుటకు స్వతంత్రమగు పొగలేని పొగబండివంటి సత్యముతోఁగూడిన మనోవాక్క్రియలచేతను సత్యవ్రతికి సంతసమెసంగునని యర్థము. స్వతంత్రధూమశకట మనఁగా స్పెషల్ ట్రైన్ అని తాత్పర్యము.

క. వితతా విష్కరణీయా

దృఢగుణ వృత్తాంతపత్ర ముద్రాయంత్రా

యితమహిత సత్యమహిమన్

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.

27

ముఖ్యమఃగాఁ బ్రకటింపందగిన యద్భుత గుణములకు నయి వార్తాప్రకటన ముద్దించెడు మ ద్రామంత్రమునంటి సత్యముయొక్క మహిమచేతను సత్యవ్రతికి సంతసమెసంగునని యర్థము. సత్యమును బట్టి సర్వగుణములును బ్రకాశించునని తాత్పర్యము. ఉపమాలంకారము. వృత్తాంత పత్రికనునగా “న్యూస్ పేపర్” ముద్రాయంత్రమునగా “ప్రింటింగుప్రెస్” అని యెఱుంగునది.

క. కిలవోప జ్ఞోపకృమ

వితతాన్మత వాతపోత విషధరసనా

ద్వితయాన్మత ఋతమహిమన్

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.

28.

ముందుగా ధూర్తులచేత నూహింపఁబడి యాచరింపఁ బడుచున్న అధికమగు నన్మతమనెడు వాతపోతములకు సర్వ జిహ్వాద్వయంబగు సత్యమహితచేతను సత్యవ్రతినొనరించునని యర్థము. పాములు గాలిని పీల్చివేసి యేఱిగా సరిపొప్పునో యాతీతిని సత్యము అన్మతమును నశింపఁ జేయునని తాత్పర్యము. ఆద్యజ్ఞానము ఉపజ్ఞము. ఆద్యారంభము - ఉపకృమము. అని “ఉపజ్ఞోపకృమం తేదాద్యాచిఖ్యానాయాః” అని పాణిని సూత్రమునుబట్టి యెఱుంగునది. రూపకాలంకారము

క. కుతపానతి పాతవరీ

వృతదిజ్యువై శ్వదేవ వేదాధ్యయన

వృతిభట సూన్యత మహిమన్

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవృతికిన్.

29

కుతపకాలము నతిక్రమించకుండునటుల బ్రవర్తిం చెడు
వై శ్వదేవాదులకు సమానమయిన సత్యమహిమ చేతను సత్య
వృతునకు సంతసమెసంగునని యర్థము. అహాప్రమాణము లో
నెనిమిదవ భాగముకు తపకాలమని చెప్పబడుచున్నది.

క. కతిపయసుర మందిర శ

స్తతటాకారామ సప్త సంతాన వితా

శతులీత సూన్యత మహిమన్

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవృతికిన్.

30

క్షేపాలయములు, తటాకములు, తోటలు మొదలగు
సప్తసంతానములతోను సమానమగు సత్యమహిమ చేతను
సత్యవృతికి సంతసమెసంగునని యర్థము.

క. శ్మతదధిసూపా పూపా

న్వితసుతిపాతాన్న దాశ నిషా ప్రపా

యిత సూన్యత గోక్షీకృతి

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవృతికిన్.

31

నెయ్యి, పెరుగు, పప్పు, తైలపక్షములతో, గూడికొని
యున్న కొనియాడఁదగిన యన్నదాననిష్ఠకు సమానమగు
సూన్యతగోష్ఠీకరణముచేతను సత్యవ్రతికి సంతసమెసంగునని
యర్థము.

క. కతకక్షోదనికషణ జ

నితనైర్మలిజల సదృశమణి ముకురఫలక

ప్రతిబింబంబుచు భోలుచు

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.

32

ఇండుగు తీసిన నీటివలె నిర్మలమగు మణిదర్పణంబున
ప్రతిబింబము భాసించునటుల సత్యవ్రతికి సంతోషము భాసిం
చునని యర్థము.

క. వృతి నిర్మోకవిముక్తా

తతచితి భుజిగీసి వీతన్నాయామా

రుత జీవన్ముక్తునికిన్

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.

33

కుబుసము విడిచినపాముగాలినిపీల్చి సరిపుష్పనటుల
నావరణశూన్యమయినబ్రహ్మకారవృత్త్యభివ్యక్తచిత్స్వరూపము
జూయసు నశింపజేయఁగా చిత్స్వరూపుండగు జీవన్ముక్తునికిని
సత్యవ్రతికిని సంతసమెసంగునని తాత్పర్యము. సావయవ
గూఢకాలంకారము.

క. అతుల సితాసిత సుసరి

ద్వితయసమాగమధునీసదృశసత్సత్య

ప్రతగుహితున కింకెవనికి

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.

34.

అసమానంబగు గంగా యమునానదీ ద్వయసమాగం
బునం గూఁపకొచ్చియున్న నదీతుల్యంబగు సత్యవ్రతముయొక్క
మహిమచేతను బూజింపఁడగువానికి నింకసత్యవ్రతికిని సంతస
మెసంగునని తాత్పర్యము. ప్రశ్నోత్తర భావముచేతను నిచట
నర్థనందర్భము గూఁపవలయును. విశేషణభేదముచుట్టి వి
శిష్టభేదము నంగీకరింపవలయును. లేక “ఇంకెవనికి” ననుచో
టున నాక్షేపార్థకత్వంబును నాశ్రయించి సత్యవ్రతికిఁ దప్ప
మర్చియెవ్వరికిని సంతసముకలుగదనిచెప్పిన నిరవద్యంబని యె
ఱుంగునది.

క. ఇతిహాస శ్రుత్యుతా

నిత నైజనుసత్య చాలనీచాలనపా

విగుణ మహితునకున్ మది

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.

ఇతిహాసములచేతను, శ్రుతులచేతను ననుకూల పరుచు
బడిన సత్యగునెడు జల్లెడచేతను శ్రుద్ధిచేయఁబడిన గుణములచే
తను పూజ్యుడగువానికి సంతసమెసంగునని యర్థము.

క. చితి సత్యానందఘనా

త్తతత్త్వబోధామృత రసధారామైరే

యతరీతృపితునకుంబలె

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రాజిన్.

36.

మాడకంబగునాసవవిశేషంబుచేతనుంబోలినత్యజ్ఞానానంద
స్వరూపంబగు నాత్మతత్త్వబోధమను నమృతపానముచేతను మి
క్కిలితృప్తుండగువానికిని సత్యప్రతికిని సంతసమెసంగునని తా
త్పర్యము . రూపకోపమాలంకారములకు సంస్కృష్టిగాని సందే
హ సంకరముగానియని యెఱుంగునది.

క. సితధారాసిలతామూ

త్రితానిత నిరంతరాయ తైజససాహ

య్యతీరస్కృతరిసాధాటికి

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రాజిన్.

37.

తీక్షణమగు ఖడ్గధారామాత్రమున వృద్ధిపొందంపఁబడిన
విఘ్నరహితమైన పరాక్రమసాహాయ్యముచేతను శత్రువులను
తిరస్కరించెడుమహావీరునికిని సంతసమెసంగుననితాత్పర్యము.
శుల్యయోగితాలంకారము. - వీరరసము.

క. ఋతకృత నియమోల్లంఘన

కృతభయచకిత చకితప్రకృత శతధృతిజా

గతకృశికతనన్ మనమున

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రాజిన్.

38.

సత్యనిబంధనమును మీరుటకుభయపడుచున్న ప్రకృత బ్రహ్మాండవర్తి సృష్టికర్తయగు బ్రహ్మదేవుడు జగత్సంబంధమయిన సృష్టినిచేయుటచే సత్యవ్రతికి సంతసమెసంగునని తాత్పర్యము. ఇట్టిసత్యవ్రతమున తానవలంబించుచున్నానని సత్యవ్రతి యుప్పొంగుచున్నాడని భావము.

క. ఋతుమానాయన వత్సర

కృతచేదోద్భిన్నచిహ్న కీలతజగతీ

స్థితవస్త్వను మితఋతమున

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.

39

ఋతుమాసాది కాలభేదమునుంబట్టి పుట్టుచున్న పుష్ప ఫలాది చిహ్నములతోఁగూడుకొనియున్న లతావృక్షాదికదార్థములచేతను నూహింపఁబడు సత్యముచేతను సత్యవ్రతికి సంతసమెసంగునని తాత్పర్యము. క్షీత్యంకు రాదికము యొక్క కార్యత్వముచుబట్టి సకలకృత్యద్వారా సర్వజ్ఞత్వ సర్వశక్తి మత్త్వవిశిష్టపరమేశ్వరాను మితవలెను ఋతుమాసాదికృతనియత చిహ్నచిహ్నత వస్తుజాతమునుంబట్టి సత్యసంకల్పుండగు పరమేశ్వరానుమితీద్వారా సత్యానుమితీయుంగలుగునని యఋతుమాసాభిమానులగు నైయూయికళిరోమణులకు పరిపాటీ టీకీతంబని యెఱుంగునది. చంద్రాలోకోక్త శతాలంకారోపరితనప్రమాణాలంకారమధ్యవర్తియగు సనమానాలంకారము. కీలితత్వరూపవస్తువుచేతను జగతీస్థితయావద్వస్తువులకును స్వాతంత్ర్యరాహిత్య రూపవస్తుధ్వనియునుంగలదు.

క. రతిగత బాహ్యభ్యంతర

గతిచణ కర్కశఘటకుచ కర్నాటస్త్రీ

రతిరస పరవశునకుబలె

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.

40.

ఆలింగన గుంబనాది బాహ్యరత మందును, సమరతి సంపాదక స్త్రీపుంజాతివిశేషానుగుణ తత్తద్బంధ సురతంబువం దును, ప్రాప్తివీణ్యముకలుగునట్టియును, కుంభములవంటి కఠిన వక్షోజములు కలుగునట్టియు, కర్నాటస్త్రీ సంసంభోగజన్య శృంగారరసాస్వాదముచేతను, విగళితవేద్యాంతదుండగు పురు షునికివలె సత్యవ్రతికినిసతతము సంతసమెసంగుననియర్థము. బృహదారణ్యకోపనిషత్తునందు సుషుప్త్యవస్థయందుండు బ్ర హ్మానందమును సాక్షాత్తు కనుపర్చడమునకుశక్యముకాక “తద్య ధాప్రియయాస్త్రీయా సంపరిష్వక్తోనబాహ్యాంకించనవేదనాంతరమేవ మేవాయంపురుషః ప్రాజ్ఞేనాన్మనా సంపరిష్వక్తోన బాహ్యాంకించన వేదనాంతరం” — అని స్త్రీసంభోగరూప శృం గారరసము ఉపమానముగాఁ జెప్పఁబడి యున్నందున నిటులఁ జెప్పఁబడినదికాన నిచట నీచోపమయను నాశంక నిరసింపం బడియె. ఇచటను సమాద్వయమునకు సంస్పృష్టియనియు, పరన శత్యరూపవస్తువుచేతను సౌందర్యాతిశయ పరస్పరాను రాగాతి శయ కామోపచారవైక గ్ధాదనేక వస్త్ర్వంతరధ్వనియునెఱుం గునది. శృంగారరసము.

క. ధృత కౌక్షేయక ధారా

శతధాకృత శత్రువులధిరసారప్రతా

భిత కోపప్రోషునకున్

సతతము సంతసమెనంగు సత్యవ్రతికిన్.

41.

చేతఁబట్టఁబడిన ఖడ్గముయొక్క ధారచేతను నూరు ముక్కలుగా నరుకఁబడిన శత్రువులయొక్క రక్తసారముచేతను కడుగఁబడిన కోపముయొక్క వేడికలిగిన మహావీరునికిని సత్యవ్రతికిని సంతసమెనంగునని యర్థము. శత్రువులను చంపి కోపమును తీర్చుకొనుచున్నాడని తాత్పర్యము. వీరరాధ్యక్షములు రెండును నిచటఁగలవు. అంగాగిభావము వివక్షాధీనమని యెఱుంగునది.

క. అతివాద మృచావాదము

లతిమాత్రముగాఁగ లోకమంతట మదినే

*తి కలిపురుషుల నడుమన్

సతతము సంతసమెనంగు సత్యవ్రతికిన్.

42.

సిద్ధకవాదములును అసత్యవాదములును లోకమంతటను అధిముగా వ్యాపించుచుండుగా దుర్జనులమధ్యను సత్యవ్రతికి సంతసమేగతిని కలుగుననియర్థము. మిగుల నేర్పరులకుఁ దప్ప తక్కినవారలకు సంతసము దుర్లభమని తాత్పర్యము. కరుణారసము.

క. కిశవ ప్రాయంబగు నీ

చతుర్థయుగమున సవాయసరసాలదు)

స్థిత పీకగతినెటులన్నది

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.

43.

దుర్జనప్రాయంబగు నీకిలియుగమున కాకులమూఁకతో నిండియున్న మాకండశాఖయందు కోకిలకు సువలె సత్యవ్రతికి నెటులసంతసముకలుగుననియర్థము. నేర్పరులకుఁడప్ప తక్కిన వారికి దుర్లభమని తాత్పర్యము. ఉపమాలగకారము గతిశబ్దము ఉపమానాచకముకావచ్చును. కరుణారసము. పూర్వపద్యముకింట చమత్కార విశేషకృత భేదముండుటచే పౌనరుక్త్య దోషముండదు. రసపౌనరుక్త్యము దోషపాదకంబు కాదు. కావున నీశతకంబునకును విషయైక్య ప్రయుక్తపౌనరుక్త్యంబు లేనని యెఱుంగునది.

క. జటగూఢుచు శబ్దార్థము

లితరేతరమైత్రితోడ నెవ్వనికుశుకన్

కుతుకమున మెలఁగునతనికి

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.

44.

ప్రకృతకవి మహాకవులను సత్యవ్రతునితోఁగూడ పోలి శెంపించుచున్నాఁడు. “జటగూఢుచు” నని, “లితరేతరమైత్రి” యనుచోటున కేవలశబ్దములకును కేవలార్థములకును శబ్దార్థోభయమునకును మైత్రియనియర్థము. శిష్టము స్పష్టము.

క. కొతుకింతలేక సత్కవి

కుతుకన్ బచరింపఁగమరె గోరంతకొరం

త తవుల వినాకృతి కవికి

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్. 45.

ఇంకను సత్కవిప్రశంసను జేయుచున్నాఁడు. “కొతుకింత”యని. ఏవిధమయినలోపములు లేకుండా సత్కవికంఠము నందు కవితాప్రచారము కలుగుచుండఁగా నాకవికిని సత్యవ్రతికిని సంతసమెసంగునని తాత్పర్యము.

క. అతిశయిత మహిత సూన్యత

రతునకు “సత్యంపరంపరమ్”ను నీస

శ్చుతిరతునకు మదినిండుగ

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్. 46.

పూజనీయమగు సత్యమునందునాసక్తిగలిగిన “సత్యంపరంపరంసత్యం” అనుశ్చుతిరతునకును సత్యవ్రతికిని సంతసమెసంగుననియర్థము. “సత్యంపరం” అను నారాయణ ప్రశ్నార్థత ఖండయొక్క అర్థమునుబట్టి మరికొన్ని పద్యములను జెప్పనుద్దేశించి వానికి నుపప్రసంగముగా నీతైత్తిరీయ శ్చుతి యుద్ఘాటనచేయఁబడెను.

క. ప్రతిదినమునఁ బవనంబులు

స్మృతిదప్పకవీచుచుండు రేయున్ బగలున్

ఋతమున నదియని తెలిసిన

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.

47.

“సత్యేన వాయురావృతః” అను శ్రుత్యర్థమిది. శిష్టము స్పష్టము.

క. ఋతమునకయి దివిజులకున్

సితకిరణుఁడు కళలనిచ్చి చిక్కుచు శుక్ల

ప్రతిపత్ప్రభృతిఁ బ్రబలఁగ

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.

చంద్రుఁడు సత్యమునకు బద్ధుఁడయి తనకళలను భక్షణార్థము దేవతలకునిచ్చి మరల వృద్ధిబొందుట తెలిసిన సత్యవ్రతికి సంతసమెసంగునని తాత్పర్యము. “తందేవా భక్షయంతి” యను ఉపనిషద్వాక్యము దీనికిఁ బ్రమాణము.

క. శతరుద్రీయగతమను సం

తతి బలుమరు మదిజపింపఁ దానది సత్య

ప్రతిమున కెనకాదనఁగన్

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.

49.

రుద్రాధ్యాయమందుండెడు మంత్రసముదాయముననేక పగ్గాయములు జపించినను సత్యవ్రతిమనకు సమానముకాదనఁగన్ సత్యవ్రతికి సంతసమెసంగునని యర్థము. రుద్రాధ్యాయ పారాయణముకంటెను సత్యవ్రతిమెక్కుడని తాత్పర్యము.

క. అతి రాత్రీ మహారాత్రీ
కృతువులనతిభక్తితోడ గ్రక్కునఁజేయన్
గృతపుణ్య పూగుషులకున్
సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్. 50.

అతిరాత్రాది కృతువులను భక్తితోడఁజేసెడు పుణ్య
పురుషులకును సత్యవ్రతికిని సంతసమెసంగునని యర్థము.

క. కుతలంబునఁ బరకాంతల
కతిధీరత మనసునీయ కమలాత్మతఁ దా
ధృతిఁజెందినఁ దప్పకముచి
సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్. 51.

భూతలమునందు పరస్త్రీలకు మనసీయక అత్తిధైర్యము
తోనుండు మహాపురుషుఁడగు సత్యవ్రతికి నవశ్యము సంతస
మెసంగునని తాత్పర్యము.

క. మృతమూర్ఛిత కపివీర
ప్రతిజీవనకరణదిక్ష పరమాషధులన్
బ్రతుకన్ దెచ్చిన కపికిన్
సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్. 52.

మృతప్రాయులయి మూర్ఛనొందిన కపివీరులను బ్రతి
కించుటకు సంతోషనిమగ్తులగు నోషధులను దెచ్చిన యాంజనే
యునికిని సత్యవ్రతికిని సంతసమెసంగునని యర్థము.

క. ఋతమానసు లతిశాంతులు

గతమోహాలెప్పుడు తృతీయగతిఁబొందరు ప్రా

కృతులవగిది నదికావున

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.

53.

సత్యబుద్ధికలవారును, శాంతులును, మోహ రహితులును జననమరణప్రవాహరూపమగుమూఁడవల్లోననుబొందరు కావున సత్యవ్రతికి సంతసమెసంగునని తాత్పర్యము. దహరాద్యుపాసనాపరులకు సర్పిరాదిమార్గమును జ్యోతిష్టోమాది కర్మపరులకు ధూమాది మార్గమును ఉభయభ్రష్టులకు మూఁటవమార్గమును, ఛాందోగ్యము నందు “యేశశ్చైతత్తప ఇత్యుపాసతే” అనియుపకరిమించి “జాయస్వమియస్వే త్యేతత్తృతీయంస్థానం” అనిచెప్పఁబడియున్నది.

క. ఋతమున రవియున్ సోమఁడు

కుతలంబున్ ఖలేలమును సకుంఠితగతితోఁ

బ్రతిదినము తిరిగి మనుపన్

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.

54.

సూర్యచంద్రులిరువురూను నదా సంచరించుచు భూమిని నాకాశమును బ్రకాశింపఁజేయుచుండఁగా యిది సంతసమెసంగునని తాత్పర్యము.

క. కృతుశతసమమగు ఋతమున

నతిపూజిత భోగవస్తు యంత్రితశాత

కృతవచనంబగుఁ గావున

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.

55

నూరుయజ్ఞములకు సమానమగు సత్యము చేత భో
గాహారముగ నస్తువులతో నిండియున్న ఇంద్రీయముకలుగును.
కావున సత్యవ్రతికి సంతసమెసంగునని యర్థము.

క. కృతకేతర సత్సత్య

వ్రాకునకు పరమాత్మతత్వవత్సాజ్ఞనకున్

బ్రాహ్మచర పరిపాలునకున్

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.

56.

కపటరహితమగు మంచినత్యవ్రతము కలవానికి అత్తై
తత్త్వమార్గము నెఱింగినవానికిని పితృవాక్యనిరతునకును సత్య
వ్రతికిని సంతసమెసంగుననియర్థము. ప్రథమచతుర్థచరణముల
యర్థములకునుండు వైలక్షణ్యమును పరిశీలించి పౌనరుక్త్యాశం
కను నిరసించవలయును.

క. యతినరులమోల గీతా

మృతమునుగోలుచు సదాత్మమీమాంసా సం

గతిఁజెలఁగిన సుకృతికి మది

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.

57

సన్యాసులవలన భగవద్గీతా సారమును దెలిసికొనుచు

నల్లపుడున నాత్మవిచారమును చేయుచున్నవానికిని సత్యవ్రతి
కిని సంతసమెసంగునని తాత్పర్యము.

క. నెతపాయును దుస్తర సం

స్మృతి సాగరదుఃఖజాల శిథిలత కలుగున్

మితిలేని సిరులు పొంగును

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.

58

సత్యవ్రతునకు బాధలు నివర్తించును. సంసారదుఃఖ
సముద్రము శైథిల్యమునుపొందును. అపరిమితములగు సంప
దలు వృద్ధిపొందును. సతతముసంతసమెసంగునని యర్థము.

క. ఋతమున కీడుంజోడును

వెనుకంగాఁజాలమెందు వేయేండ్లైనన్

మతి నిద్రతెలిసి మెలంగిన

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.

59

సత్యమునకును సామ్యమును సజాతీయ ద్వితీయ వస్తు
వున చాలదినములు శోధించినను నెక్కడను గానఁజాలమని
ఘోరిసిమెలంగిన సత్యవ్రతికిని సంతసమెసంగునని యర్థము.

క. నతశితశత శమదమములు

శృతినిత్యానిశ్యవస్తు సువిచారంబుల్

ఋతమున కెనయనఁదగమిని

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.

స్త్రోత్రాహంబులగు నూరులకొలది శమదమములను
శ్రుతములగు నిత్యానిత్యవస్తువులయొక్కవిచారములును సత్య
మునకు సమానముకావని తెలిసిన సత్యవ్రతికి సంతసమెసం
గునని యర్థము.

క. ఋతమునధర్మంబతి ను

ప్రతిష్ఠితంబగుచునుండు బరిపంథులు ని

రిశులగుదురు కావునమది

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.

61

ఋతముచేతను ధర్మము స్థిరపర్చబడును. శత్రువులు
జయింపబడుదురు. కావున సత్యవ్రతికి సంతసమెసంగునని
యర్థము.

క. ఋతమున సత్యంబన నూ

న్మతమనఁగా సత్యదేవునికి సర్వజగ

త్పతికిన్ దగుఁగావున మది

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.

62.

ఋతము, సత్యము, సూన్యతము, అననీమూఁడుపదా
ర్థములును సత్యాధిష్ఠాన దేవతయును జగత్పతియు సత్యస్వరూ
పుండునునగు భగవంతుండునునగుచున్నవి. కావున సత్యవ్రతికి
సంతసమెసంగునని పిండితార్థము. తానవలంబించిన వ్రతము

సత్యదేవునితోను సంబంధించియున్నదని సంతసించునని తాత్పర్యము. వ్యాకరణ వేత్తృమతమందు శబ్దము అర్థమునకు విశేషమగుచున్నందున విశేషణభేదమునుబట్టి విశిష్ట భేదము నుంగలదు. కావున సత్యవ్రతశక్తశంకల కవకాశములేలు.

క. ఋతమున్దప్పక యుండిన
యతఁడెంతయు నాకలోక మార్త్యాంతభూక
గతుఁడై సుఖించుఁగావున
సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్. 63

సత్యమును దప్పక జరుపుకొనువాఁడు స్వర్గలోకమునందుండు సంతఃపురప్రదేశములయందు సుఖించును గనుక సత్యవ్రతికి సంతసమెసంగునని యర్థము.

క. వితరణయజనాధ్యాపన
లితరోపకృతుల్ ఋతమునకెనకావని ధీ
రతముల్ వాక్కుచ్చుటచే
సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్. 64.

దానయాగాధ్యాపనలును, పరోపకారముదును, సత్యమునకు సమానముకావని మహావిద్వాంసులు చెప్పుటచేతను సత్యవ్రతికి సంతసము ఎల్లప్పుడు గలుగునని యర్థము.

క. అతలాచలాది జగతీ
ద్వితీయంబున గాంగపూరవిసరశ్శ్రేణీ

గతికీర్తివెలసి వెలుగున్

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.

65.

పదునాలుగులోకములయందును గంగాప్రవాహ సమూహ శ్రేణీవలెను సత్యవ్రతికీర్తివ్యాపి చును. అతనికి సతతము సంతసమెసంగునని తాత్పర్యము.

క. వెతఁబొందక ధృతిఁజెడకయు

ఋతమే బ్రతుకని మనమున నిడి చంద్రమతీ

పతిగతిఁ జలింపకుండిన

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.

66.

బాధలనుబొందక ధైర్యమును విడువక హరిశ్చంద్రుని వలె సత్యమునునమ్మి స్థిరముగనుండినయెడల సంతసమెసంగునని తాత్పర్యము.

క. క్రొతువులు సలిపెడు సోమ

వ్రతులగు బ్రాహ్మణులకుడగ వందనములనా

రత మొనరించుచు మించిన

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.

67.

యజ్ఞములనుచేసిడు సోమయాజులకుభక్తితో నమస్కరించుచుండిన సంతసమెసంగునని తాత్పర్యము. పరమేశ్వరుని మొక్కి అష్టమూర్తులలో నొక మూర్తిగా సోమయాజి

యుండుటచే నిటులంజెప్పబడియె. ఇది దేవతావంగనమునకు
నుపలక్షకంబని యెఱుంగునని.

క. కృతకృత్యుడనంగ నాతఁడె
యతమానసుడనంగ నొప్పు నాతఁడె చూడన్
ఋతమున నెవనికి మనమున
సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్. 68.

ఏసత్యవ్రతికి సంతసమెసంగునో యతఁడే కృతకృత్యుఁ
డును మనోనియమము కలవాఁడునని చెప్పబడునని తా
త్పర్యము.

క. సుతికెక్కిన సత్యవ్రతీ
సుతుని నిగమసదృశమహితసూక్తుల నత్యా
యతసూక్ష్మదృష్టి నెఱిగిన
సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్. 69.

స్తోత్రార్థుండగు వ్యాసమహర్షియొక్క వేదసమానమైన
పురాణోక్తులను తెలిసికొనఁగా సత్యవ్రతికిసంతసమెసంగునని
తాత్పర్యము.

క. అతిసూక్ష్మ ధర్మగోచర
మతిచేరచితంబగు విధిమనుమని శ్రీభా
రతమతము తెలిసిమెలఁగిన
సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్. 70.

మిక్కిలిసూక్ష్మముగుఁధర్మముల నవగహించెఁజుబుద్ధిఁ
రచింపఁబడిన బ్రహ్మదేవుని మనుమని భారతగ్రంథముయొ
క్క సుతమును తెలిసి ప్రవర్తించినట్లయితే సత్యవ్రతికి సం
తసమెసంగునని యర్థము. పూర్వపద్యమునందు సామాన్య
ముగా వ్యాసోక్తులనియు నిచ్చిటవిశేష రూపముగా భారతను
నియు జెప్పుటచేతనుపొనరుక్త్యములేదు. సత్యస్వరూపమును
వినరించుటకుఁ బ్రమాణముగా నీపద్యద్వయం బుపన్యసింపం
బడినది.

క. జతుకాష్టాకృతి సత్యా

నృతములు కలిసియుమెలసియు నెగడుండావా

ని శరతము భావమెఱిగిన

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.

71.

సత్యమును, అన్యతమును మిక్కిలి మిళితములయియుం
డుచుగావున తానువాని తారతమ్యముననఁగా ప్రాబల్యదౌర్బ
ల్యమును తెలిసి మెలఁగిన సత్యవ్రతికి సంతసమెసంగునని
తాత్పర్యము.

క. అతిదేశము నపవాదము

నత్తినైపుణితోడఁదెలిసి యనయము కాలో

చితముగఁదా మెలఁగినచుది

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.

72.

అతిదేశమును సపవాదమున నైపుణ్యముతోఁ దెలిసి
కొని తత్తత్కాలోచితముగాఁ బ్రవర్తించినయెడల సత్యవ్రీతికి
సంతసమెసంగునని యర్థము . ఒకచో సత్యము సత్యఫలము
నిచ్చుననుట యతిదేశము . కొన్ని విషయములండప్ప సత్య
మును బలుకవలయుననుచోట నసపవాదము. ఇతర విధినిపేధ
ములును శాంతిపర్వంబునఁ జెప్పఁబడియున్నవి.

క. శ్రుతిగీత విధినిపేధము

ల తగన్ “సత్యంవద” యని లలితంబుగనా

నృతమని తెలిసి మెలంగిన

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రీతికిన్.

73.

శ్రుతిచేతను చెప్పఁబడిన విధినిపేధమును లతవలె
సశ్యోన్యక్రోడీతారముతోఁదెలిసిమెలంగిన సంతసమెసంగునని
తాత్పర్యము. విధినిపేధాసవాద ప్రతిప్రసవములను దెలుసుకొ
నుటలోనేకైకజ్ఞానకాలమునందు గీతరములఁగూడనవగహించు
వలయునగాని కామీన్యాయముగా నుండఁగూడదనియభి
ప్రాయము.

క. ఋతమున ధర్మమబుట్టు న

నృతంబున నధర్మమును జనించు ననుచుఁ దా

మమిమంతుఁడగుచుఁ మెలఁగఁగ

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రీతికిన్.

74.

సత్యము ధర్మజనకము. అన్యతము అధర్మజనకము
కావున ధర్మవిరోధము లేకుండునటుల సత్యము నవలంబించు
వానికి సంతసమెసంగునని తాత్పర్యము.

క. ఋత మన్యతఁబుగు విపరీ

తతఁజెందు నొకప్పుడదియుఁ దడఁబడకయుఁ దా
మతిచేఁ బరిశీలించిన

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్. 75.

సత్య — పాపజనకమును సన్యతము పుణ్యజనకమును
నీరీతిగా సత్యాన్యతములు ఒకప్పుడు వైపరీత్యమున బొందును
గాన నది తెలిసి తడఁబడకయుండిన సత్యవ్రతికి సతతము సంత
సమెసంగునని యర్థము.

క. ప్రతివస్తువు నియతముగ న

మృతతుల్యంబును విషోపమితమగుచుండున్

మతినెఱుంగ విషామృతముల

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్. 76.

లోకమందుప్రతివస్తువును నాయాసమయములయందు
అమృతముతోన విషముతోను సమానము నియతముగానగు
చున్నది కనుక విషామృత భావమును బుద్ధిచేతను తెలిసికొనిన
సత్యవ్రతికి సంతసమెసంగునని యర్థము. దధిభక్షణంబు
దివా భాగమునందు శ్రేయస్కరంబు. నిశా సమయంబున

నశ్రేయస్కరంబు. ఇటులనే స్వస్త్రి సంభోగంబును ఋతుకాలంబున ధర్మజనకంబు. వశోదీతౌడులయందు నధర్మజనకింబును నగుచుండును. ఇటులనే సత్యాన్యతిములను గూడ తెలియవలయునని తాత్పర్యము.

క. ఋత మౌకచో మనుజునకున్

బతనంబొసరించి మించి పరగుచునుండున్

కృతమపి నది తెలిసిమెలఁగ

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రాజిన్. 77.

సత్యము ఒకప్పుడు మనుష్యునకు సరకపాతమును కలుగఁజేయును. కనుక నది మంచిబుద్ధితోఁ జెలిసి ప్రవర్తించిన యెడల సంతసమెసంగునని యర్థము. ఈసంగతి సుత్తరపద్మములచేతను వివరింపఁబడును.

క. అతివల కిసుమం తేనియు

వెతఁగలిగింపక వివేకవిస్మృతితోడన్

బ్రతుకు తెరఁగెఱిగి మెఁగిన

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రాజిన్. 78

స్త్రీలకు కొంచెమునును బాసకలుగఁజేయక విస్తారమును తెలివితో బ్రతుకు తెన్నెఱిగి తిరుగ నేర్చినట్లయిన సతతము సంతసమెసంగునని యర్థము.

క. ఋతమునకయి తా నెలుకను
మతితోఁ బిల్లికినిజముగ మఱుగీయక చూ
పి తిరిగినయటులఁ గామిని
సతతము సంతసమెనంగు సత్యవ్రతికిన్.

79

సత్యమునకయి ఎలుకను పిల్లికి చూపించి చంపించు
చున్నయటులఁ గాకుండిన సంతసమెనంగునని తాత్పర్యము.

క. గతిచూలినదని నయతోఁ
గుఱ కంబుననొక్క వెట్టికుక్కను బెన పన్
గుతుకనది కొఱుక నెటులను
సతతము సంతసమెనంగు సత్యవ్రతికిన్.

80

దిక్కుచూలినదని కనికరముతో నొక వెట్టికుక్కను
సంతోషముతో సంతక్షింపఁగా నా వెట్టికుక్క, పెంచినవారి యొ
క్కయు నితిరులయొక్కయు కంఠమును కలుచుచుండఁగా వా
నికి నెటుల సంతసమెనంగునని యర్థము. ప్రస్తుతా ప్రస్తుతా
లక్ష కృతజ్ఞతారహిత దుర్జనవృత్తాంతములకుం గల ప్రకృత
త్వా ప్రకృతత్వింబులు పివయ్యయత్తంబులగుటంజేసి అప్రస్తుత
ప్రశంసా ప్రస్తుతాంశుర సమాసోక్తి వ్యాజనిండా వ్యాజస్తుతు
లను నయిదు అలంకారములకు సందేహసంకరమని యూహింప
వలయును. హాస్యతనము. శాం రసముతోఁగూడ శృంగారము
మొదలగు పదరసములను నచ్చటచ్చటఁ గాఁ జరచుట చేతను

(దశాన్యతమ స్వసమనియతాన్యతమత్వ సంపాదనార్థము హాస్యాలంబనముగా) నీ శునకవృత్తాంతంబు చెప్పఁబడినది.

క. శ్రుతికిరిగజఖరకాంభో

జతురంగభిదానభిజ్ఞ జనతామధ్య

సితనిజదుస్థితి నెటులన్

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.

81

సుప్రసిద్ధులగు సూక్ర కరి భేదమున, ఖరతురంగభేదమును నెఱుంగని మూర్ఖజనసంఘమధ్యమందుండువానికి నెటుల సంతసమెసంగుననియర్థము. పూర్వపద, రీతిని రసాలంకారమును నెఱుంగునది.

క. ఋతమున మావద్గణ సం

తతి నచ్చుగఁబోల్పవచ్చు శత్రుదూమ

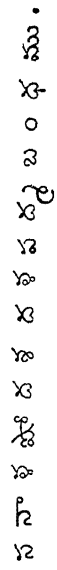
స్థితిచే వహ్నిస్థితివలె

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.

82.

అనుమానప్రమాణమును బట్టి ధూమము చేతన వహ్నిని దెలిసికొనునటుల సత్యముచేతను సత్యవ్రతునియొక్కసద్గణములనన్నిటిని నతనికిఁగలిగెడు సంశోషభివృద్ధినిగూడఁ సరిగాఁ దెలిసికొనవచ్చునని యర్థము ; అనుమానప్రమాణాలంకారము.

84వ పద్యమును చూడఁడు.

~ ఏ కాక్షరము. ~

క. ఋత తిత ఊత్తు త్తీ తా

త తేతి తా తేత తా త తై త తా

తత తుత్తా తతి త్తుత్తిన్

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.

83.

ఋత=సత్యమ నెఱు, తిత=జల్లడచేతను, ఉత్తుత్తి=జల్లించుటచేతను, ఇత=పొందఁబడిన, ఆత=విస్తారముగ, ఇతి=జ్ఞానముచేతను, తాత=తండ్రివంటిపరమేశ్వరునియొక్క, ఇత=పొందఁబడిన, తాత=దయచేతను, తతైతితా=అది యిదియు ననుభేదజ్ఞానముచేతఁగలిగిన, తత=అధికముగ, తుత్తాతతి=బాధసమూహమును, తుత్తిన్=కొట్టుటచేతను, సత్యవ్రతికి సంతసమెసంగునని ప్రతిపదార్థము. పదార్థశోధనముచేతఁగలిగిన జ్ఞానముచేతను, నీశ్వరానుగ్రహముచేతను, సంసారదుఃఖముతోలఁగుననియు నందుకు సత్యము మూలమనియు తాత్పర్యము. “తతంన్యాప్తే విస్తృతేచ తాతోనుకంపేపితరి ఇతంగతంచ జ్ఞానేపి” అని నానార్థంతమూలయందుఁ జెప్పఁబడియున్నది.

~ సనాథ షోడశకళపద్మ బంధము. ~

క. ఋతపూత పూతజాత వి

తతోతగీత శ్చుతసుతరత ఘ్రీత

వ్రతజిత కృతకేతరతన్

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.

84.

ఋత=సత్యము, చేతను, పూతపూత=పవిత్రమగునట్లు
 జాత=చుట్టుచున్న, వితత=అధికముగా, ఊత=అనుచ్యుతము
 యిన, గీత=వాగ్దాత్యపారమున, శ్రుత=శ్రవణవ్యాపారమును,
 సుత = గమనరూపపాద వ్యాపారమును, రత=రతియును,
 ఘాత=ఘాతేంద్రియవ్యాపారమును, అను. వ్రత=వ్రతిము
 చేతను, జిత=స్వాధీనముచేసున నబడిన. కృత కేతరతన్=కష్ట
 పట్టముచేతను, సత్యవ్రతికి సంతసమెసంగునని యర్థము.
 సత్యము చేతను పవిత్రముగాఁబుట్టుచున్న కష్టేంద్రియ జ్ఞానేం
 ద్రియ వ్యాపారముల యధార్థముచేతను సంతసమెసంగునని
 తాత్పర్యము. సనాతనోద్దేశ్య శుభకర్మబంధము. మూఁడు పాద
 ములు దశములయందున, సమస్యారూపమగు నాలవచరణము
 నాశమందును గూర్చియును.

క. సతికొడుగు పాఠిబలుకుల ప

డఁతియును నానుచువులకు బెడంగుఁ గడుం గూ

రుత్తురొఁగాకను కవికిన్

సతతిము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.

85.

పార్వతీపుత్రుండగు వినాయకుండును వేదమాతయగు
 సరస్వతీదేవియును నావాక్యములకు మిక్కిలి గొప్పదనమును
 గలుగఁజేయుదురుగాకయని కోరుచుండెడు కవికిని సత్యవ్రతి
 నకును సంతసమెసంగునని యర్థము. గ్రీధాలతిమందును
 గూడ మంగళము చేయఁజుచున్నది. ఇచట సరస్వతీ వినా
 యకులు స్వవాచకరూఢపదములచేతనుచెప్పఁబడక పరమాయ

మూఁగాఁ జెప్పఁబడుటచేఁ బర్యాయోక్తా లంకారము. “పర్యా
యోక్తంత్రయస్య నచోభంగ్యంతరాశ్రయం” అనిలక్షణము.

క. భూతలంబున గతకల్మషు

లతివాదములం దగులక యత్యాదరణం

బుతమిం జూపుమఁబలికిరి

“సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.” 86

భూతలమందు నిష్కల్మషులగువారు అధికప్రసంగ
ములలోనికిఁ బోక పే మతోనాదరమును జూపుచు “సత్యవ్ర
తికి సంతసమెసంగు”నని పలికిరని యర్థము. వత్సలరసము.

క. ఇతిహాస పురాణకథా

శ్రుతులన్ బహుమరునెఱుఁగుచు సాంపుగ సిద్ధాం

తితమని యుటలంబలికిరి

“సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.” 87.

ఇతిహాసములను, పురాణములను, వృద్ధపరంపరాగత
కథాశ్రవణములను, లేక పురాణకథలను, వేదములను అనేక
పర్యాయములు శోధించుచు సిద్ధాంతితమని సాంపుగఁ బలికి
రని యర్థము. ఇచట, ఇతిహాసాదిజ్ఞులు పలికిరని గమ్య
మానకల్పితపదమును నూహింపవలయును. అర్థానువాదము
చేతను సమస్యార్థసంగతియును నెఱుంగవలయును.

క. జితకాశులు హతలోభులు

ప్రతిమారహితార్థ ధర్మపరులునగు మహా
మతు లిటులఁబలికి రెటులవ

“సతతము సంతసమెసంగు సత్యవఁ టికిన్.” 88.

జయశీలురును లోభరహితులును అసమానార్థ ధర్మపరులునునగు మహాబుద్ధిచుంతులు సత్యవ్రతికి సంతసమెసంగునని పలికిరని యర్థము. విశేషణ మహిమచేతను గమ్యమానంబగు నర్థమును భంగ్యంతరముచేతను చెప్పుటచేతను పర్యాయోక్తాంతకారము. లక్షణము పూర్వమందుఁ జెప్పఁబడియున్నది. ఇచటను ఏతస్యేశాతీయ స్థలమలయందును గమ్యమానార్థముపమన్యాకల్యూహపమని యెఱుంగునది.

క. ఋతతత్త్వజ్ఞులు సాక్షిజ్ఞులు

శ్రుతిసారజ్ఞులు నిగుపమసుమ సమశీలర్
మతిఁగనికరచూఁ బలికిరి

“సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.” 89

సత్యతత్త్వజ్ఞులున వేదసాక్షిజ్ఞులును నిరుపమానంబగు శుష్పసద్విశిష్టభావులునగు సాక్షిజ్ఞులు యతోను సత్యవ్రతికి సంశసమెసంగునని పలికిరినియర్థము. “నిరుపమ సమశీలురు” అనుచోటున నాపాతతః విరోధము భాసించుటచేతను విరోధాభాసాలంకారమును పర్యాయోక్తాంతకారమును తిలతండులన్మాయముగా సంప్రేక్షిం బొందియున్నదినియెఱుంగునది.

క. కుతుకంబున శ్రీకృష్ణుడు
 సతులుందానును రతిరససమతంజెలంగన్
 సతులకు నిటులను “నిటులను
 సతతముసంతపమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.” 90.

శ్రీకృష్ణస్వామి తానును తనభార్యలును రతిరస సమ
 తతోఁ దేలుచున్న సమయమందు “నీరీతినిసత్యవ్రతికిని సంతస
 మెసంగు” నని యీప్రకారముగాఁ దనభార్యలతోఁ బలుకు
 చుండునని యర్థము. సత్యవ్రతియొక్క యానందము బహ్మ
 సందసబహ్మచారి శృంగారరసాస్వాదతుల్యంబనితాత్పర్యము.
 కవినిబద్ధవక్త్రప్రసాదోక్తిమూలక సత్యవ్రతి సంతోషాతిశయ
 దూపవస్తుధ్వని “ఇటులన్” అనుపదముచేతను గలుగుచున్న
 దని సహృదయు లెఱుంగుదురు.

క. సతతాహంతా మమతా
 మతిదూరునకున్ విధూతమాత్సర్యునకున్
 ప్రతిపదరహితపరునకున్
 సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్. 91.

ఎల్లప్పుడును నహంకార మనుకారములచేత రహితుం
 డును మాత్సర్యవిహీనండును ప్రతిపదము పరోపకారపరుం
 డును నగు సత్యవ్రతికి సంతసమెసంగునని యర్థము.

క. చ్యుతసంస్కార విరహిత మ
హితపదవి తతిరచనాప్రహితకవితా సా
దిత సరస కృతిజ్ఞానకున్
సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్. 92

చ్యుతసంస్కారదోషలక్షిత పదవాక్యార్థగత యావ
ద్దోషరహితపదసందోహరచనాప్రేరితకవితా సాదతంబగు రస
విశిష్టప్రబంధజ్ఞుండగుసత్యవ్రతికి సంతసమెంగుననియర్థము.

క. ప్రతిమూరహిత ప్రాచీ
సతరప్రధిత కవితామనస మహిమనస
సతర కవితతిరత చునికి
సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్. 93.

అసమానంబగు మిగులఁబ్రాచీనకవులయొక్క ప్రసిద్ధ
మయిన కవితాపరిశీలనముచేతనయిన మహిమకలిగిన సవీనతర
కవినంఘమందు వాసక్తమయిన మనస్సుకల సత్యవ్రతికి సంత
సమెసంగునని యర్థము.

క. పత్తిదైవత కాంతామణి
పతికిన్ పత్నీరతపతి పత్నికి నింకె
వైతకున్ గారికి సిరికిన్
సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్. 94.

భర్తను దేవునిగా భావించేటట్లు ప్రీతముయొక్క భర్తకును భార్యయందు మిగుల ప్రేమగలపురుషునియొక్క ధర్మపత్నికిని ఇంక నెవ్వతె కలగా శారీదేవికిని లక్ష్మీదేవికిని సత్యవ్రతనుకును సంతసమెసంగుచుని యర్థము. ఆద్యంతము లయందు పురుషులను జెప్పబడేత నుపక్రమునకు భాధకము లేదు. పత్నికినిని ప్రీతిజెప్పి తదనుగుణముగాఁ బ్రవర్తించిన ప్రీతివయక ప్రేమ నకుఁదుదకును నేరీతిగానుత్తరముచెప్పఁదలంచి “సత్యవ్రతికిన్” అనుచో సత్యవ్రతిభార్యకునిని యర్థము జెప్పవచ్చును. ఇంక యింకాక శ్లేషమహిమచేతను సత్యవ్రతి దంపతులనుభయులనుకూడ జెప్పినభాధకము కానంబడదు. పుంయోగంబునంబట్టి సత్యవ్రతీపదము సత్యవ్రతుని భార్యను దెలియఁజేయును. సత్యవ్రతశబ్దము ఇచ్చటనాఖ్యగాఁ జెప్పవచ్చును. ఈశ్వరసంకేతమివలె నాధునిక సంకేతంబులును బిరుదనామములును యోగకూఠంబు లగుటఁబట్టియు సతిహృత్కృతుఁడై స్రవణాణంబులంబట్టి ప్రకృత సత్యవ్రతపదమునకు నాఖ్యాత్వము నిర్వివాదంబగుటంజేసి “పుంయోగాదాఖ్యామాం” అనుసూత్రము ప్రవర్తించుటకు భాధకంబు లేనిది యెఱుంగునది. ఇంకనిచ్చట పాఠాంతరమునం గలదు. యెటులనిన పత్నికి లక్ష్మీపతికిన్ శారీవతికిన్ అని యీపక్షంబున సర్థము నుగమము. పాఠద్వయమందును శుల్యయోగితొలకారము సమానము. పూర్వపాఠమునందు శ్లేషాలంకారంబునం గలదు.

క. మతినానంద శ్రీగజ

పతిరాజేంద్రునకు సత్యభామా పతికిన్

కృతకేతర వాక్పతికిన్

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.

95.

నామజాత్యాది వర్జితంబయి కేసలస్పృహనంద ఘనంబగు పరిమాత్మస్వరూపంబు సృష్టినమయంబున మాయాప్రతిబింబితంబయి ఈశ్వరాకారతను బొందునటులను నేపథ్యాంతర్హితంబులకు నాయికా నాయకా ద్యుత్తము పాత్రంబులు నేపథ్యనిర్గతంబులయి రంగస్థలింబ్రవేశించునటులను సత్యవ్రతి సరసప్రీత్యాది సాధారణపదములచేనిదివలకును భేర్కొనంబడి యిరుగు అనాధారణంబగు “నానందగజపతి” యను నామధేయముచేతను గృతీరాయకుండు భేర్కొనం బడుచున్నాడు. మతినానందశ్రీయని సత్యమునకును కాంతికిని లక్ష్మికిని నధిపతియును కృతికేతరనటలగు సత్యవాక్కులకు పతియును సత్యవ్రతియును నగు శ్రీమదానందగజపతి మహారాజునకు మతినీ సతతము సంతసమెసంగునని యర్థము. ఇంక సత్యభామా పతియగు శ్రీకృష్ణునకును కృతకేతరంబులగు వేదవాక్కులకు నధిపతియగు బ్రహ్మదేవునికిని సత్యవ్రతియగు శ్రీమదానంద గజపతి మహారాజునకును సంతసమెసంగునని యర్థము. శ్లోకాలంకారమునకును తుల్యయోగితాలంకారమును అంగంగి భావసంకరమున సంధేహసంకరంబుననుం గలదు.

క. అతిరుచిర స్మృత్యత సం

స్మృత్యభాషా ద్వితయకమ్య కృతిగతరస వి

స్మృతి కానందగజపతికి

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.

96.

మిక్కిలి మనోహరమగు నాంధ్రసంస్కృత భాషాద్వయము చేతను రమ్యమయిన ప్రబంధములయందుండు రసమానుడెలిసిన శ్రీమదానందగజపతి నామధేయ కమల సత్యవ్రతికి సంతసమెసంగుననియరము. కావ్యలింగాలంకారము. ఆనంద గూఢవస్తువుచేతను కావ్యభావనాపరిపక్వ బుద్ధిమత్తారూప వత్సంతరము ధ్వనితంబగుచున్న ధ్వనిప్రధానోత్తమ నాయకత్వామలచే శతకరూపంబగు నీకావ్యంబునకు నుత్తమ త్త్వంబును దానింబట్టి కవికి గృతార్థతయును నీవిధముగా ధ్వని పరంపర నెఱుంగునది.

క. మతిభేద భిన్న భిన్న

ప్రతికవి కవితారస పరిపాకపరీక్షా

క్షతదీక్షోత్సాహంబునకున్

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.

97.

అనేకులగు కవులగెయ్యక బుద్ధిభేదమునుం బట్టి భిన్న భిన్నములగు కవితారస పరిపాకములను పరీక్షించుటయందు సక్షీణంబులగు దీక్షోత్సాహంబులు కలుగునట్టియు సత్యవ్రతి యునగు శ్రీమదానందగజపతి మహారాజునకు సతతముసం

తనమెసంగునని యర్థము. పర్యాయోక్తా లంకారము. వీర రసము. యుద్ధవీరులు, దానవీరులు, విద్యావీరులును నీరీతిగా వీరత్వ మనేకవిధములుగా నున్నది. ప్రకృతమున విద్యావీర త్వమును జెప్పటచే వీరరసమని చెప్పబడినది.

క. అతిదుర్జయ పంచేంద్రియ

పతిషష్ఠేంద్రియ మదగజ బంధాలా నా

సంతసత్వవైభవంబున

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్.

98.

జయించుటకు శక్యముకాని త్వక్ చతు శ్రోత జహ్న్వి ఘోర రూప పంచేంద్రియములకును నధిపతియగు మానసమ నెదుమదగజమునకుఁగట్టు కంబమువంటి సత్యముయొక్క వై భవముచేతిన సత్యవ్రతికి సతతము సంతసమెసంగునని యర్థము. సత్యము ఇంద్రియములు దుర్విషయమలయందు బ్రవర్తించకుండునటులఁబురుషునికాపాడునని తాత్పర్యము. సావయవరూపాలంకారమునకును ఉపరూ లంకారమునకును సంస్కృష్టిరూపాలంకారాంతమును పర్యాయోక్తాలంకారమును గూడ నూహింపవలయును.

క. శతపత్రి పత్రశతక

ప్రతిమాయాత సత్యశతక పరిశీలనచే

మతీ నానందగజపతిఁ

సతతము సంతసమెసంగు వ్రతికిన్.

99

నూరుదళములుకల పుష్పముయొక్క దళశక్తికలునకు
సమానముగు సత్యవ్రతీశతక ప్రత్యక్షర పరిశీలనముచేతను
సత్యవ్రతీయగు శ్రీమదానందగజపతిమహారాజునకు మనం
బున సంతసమెసంగునని యర్థము. ఉపమాలంకారము. హే
త్వలంకార విభావనాలంకార హేతూత్పేక్షా లంకారంబు
లూహ్యంబులు. విధ్యలంకారముతోఁగూడనన్నిటికినియధా
సంభవముగ సంకరిసంస్పృష్టల నెఱుంగునని.

క. ఋగ్ మానంద శ్రీగజ

పతికి జయము మంగళంబు పరమార్థంబున్

సుతులు సితచ్ఛత్రాదులు

సతతము సంతసమెసంగు సత్యవ్రతికిన్. 100.

శ్రీమదానందగజపతిమహారాజునకు నెల్లపుడును సత్య
మను జయంబును మంగళంబును నుల్కృష్ట బగు ధనసంపత్తి
యును బాతులును శ్వేతిచ్చత్రచామరాదిమహారాజచిహ్నం
బులును నెసంగుంగాకయని యర్థము. విధ్యలంకారము. “సిద్ధ
స్యైవవిధానంయత్తా మహుర్విధ్యలంకృతిం” అనితల్లక్షణము.
విభావనా లంకారమునుం గూడ సూక్ష్మప్రప్తిచే నూహింప
వలయును.

క. శుభ్రతలక్ష్మీ నారాయణ

శ్చత సత్యవ్రతీశతక సుకృతికానంద

షీతిపాలాగ్రాణికిన్ మది

సతతము సంతసమెనంగు సత్యవ్రతికిన్. 101.

లక్ష్మీనారాయణ కవితే రచితంబగు సత్యవ్రతశతక
స్వరూపంబగు బ్రబంధమును నాకణించుటచేతను సత్యవ్రతి
యగు శ్రీమదానందగజపతి మహాగాజునకు సతతము సంతస
ముప్పుంగునని యర్థము. స్వభావోక్త్యలంకారము. కొందరి
మతంబున సతిశయోక్త్యలంకారము. కావున సందేహసంక
రంబు భయంబునకు సీమతభేదంబునంబట్టి కలదని యాలం
కారికోత్తము లెఱుంగునది.

ఇది శ్రీమదానంద గజపతి మహాగాజు

ప్రేరణా ప్రేరితుండగు

భాగవతుల లక్ష్మీనారాయణ కవితే

వి ర చి త ం బ గు

సటిష్ఠణ

సత్యవ్రతశతకము

సర్వంబును సంపూర్ణము.

శుద్ధ పత్రిక.

పుట.	పంక్తి.	తప్పు.	ఒప్పు.
3	24	రమ	రము
7	19	దిజ్మాత్ర)	దిజ్మాత్ర)
8	13	మిక్కిల	మిక్కిలి
8	20	సతతము...కిన్	“సత...కిన్”
8	21	సర...గాన్	“సర..గాన్”
13	1	తాళకారా	తాళకాలా
20	1	పునాస్పృహ	పనాస్పృహ
23	17	నిమాప్రమా	నిష్టాప్రస్థా
29	12	అతినాద	అతివాద
38	4	లేలు	లేదు
51	4	సంతప	సంతన

